

Postanowienie prezesa Sądu Pierwszej Instancji z dnia 25 maja 2009 r. — Biofrescos — Comércio de Produtos Alimentares, Lda przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-159/09)

(*Postępowanie w sprawie środków tymczasowych — Wniosek o odstąpienie od egzekucji — Wniesienie skargi — Niedopuszczalność — Szkoda finansowa — Brak pilnego charakteru*)

(2009/C 167/25)

Język postępowania: portugalski

Strony

Strona skarżąca: Biofrescos — Comércio de Produtos Alimentares, Lda (Lda Linda-a-Velha, Portugalia) (przedstawiciel: A. Magalhães e Menezes, adwokat)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: R. Lyal, P. Guerra e Andrade i L. Bouyon, pełnomocnicy)

Przedmiot sprawy

Wniosek o odstąpienie od poboru celnych należności przywzowowych do tej pory niedochodzonych jeszcze od skarżącej, w zakresie w jakim ów pobór został zarządzony decyzją Komisji C(2009) 72 końcową z dnia 16 stycznia 2009 r. stwierdzającą, iż należy przystąpić do poboru a posteriori owych należności celnych oraz że zwrot tych należności nie jest uzasadniony w przypadku skarżącej.

Sentencja postanowienia

1) *Wniosek o wydanie środka tymczasowego zostaje oddalony.*

2) *Rozstrzygnięcie co do kosztów*

Skarga wniesiona w dniu 15 kwietnia 2009 r. — Abdulrahim przeciwko Radzie i Komisji

(Sprawa T-127/09)

(2009/C 167/26)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Abdulbasit Abdulrahim (Londyn, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciele: J. Jones, Barrister i M. Arani, Solicitor)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej i Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie całkowitej lub częściowej nieważności rozporządzenia (WE) nr 881/2002 zmienionego rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1330/2008 i/lub rozporządzenia Komisji (WE) nr 1330/2008, w zakresie w jakim dotyczą one bezpośrednio i indywidualnie skarżącego;
- tytułem żądania ewentualnego, oświadczenie, że rozporządzenie Rady (WE) nr 881/2002 i/lub rozporządzenie Komisji (WE) nr 1330/2008 nie stosują się do skarżącego;
- tytułem żądania ewentualnego, zbadanie podstaw ujęcia nazwiska skarżącego w załączniku I do rozporządzenia Rady (WE) nr 881/2002 i ustalenie czy decyzja Komisji dotycząca dołączenia nazwiska skarżącego do załącznika I jest prawidłowa oraz faktycznie i prawnie uzasadniona;
- nakazanie pozwanym przedstawienia powodów i dostarczenia w ściśle określonym terminie dowodów dotyczących ujęcia nazwiska skarżącego w załączniku I do rozporządzenia Rady (WE) nr 881/2002;
- stwierdzenie, że ujęcie nazwiska skarżącego w załączniku I jest nieprawidłowe oraz faktycznie i prawnie nieuzasadnione oraz nakazanie wykreślenia nazwiska skarżącego z załącznika I do rozporządzenia Rady (WE) nr 881/2002;
- podjęcie wszelkich innych działań, jakie mogą okazać się prawidłowe;
- obciążenie strony pozwanej Rady i/lub Komisji poniesionymi przez skarżącego kosztami postępowania;
- zasądzenie od strony pozwanej Rady i/lub Komisji na rzecz skarżącego odszkodowania z tytułu utraty jego dochodów, utraconych korzyści a także tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżący domaga się w niniejszej sprawie stwierdzenia częściowej nieważności rozporządzenia Rady (WE) nr 881/2002 wprowadzającego niektóre szczególne środki ograniczające skierowane przeciwko niektórym osobom i podmiotom związanym z Osamą bin Ladenem, siecią Al-Kaida i talibami, zmienionego rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1330/2008 z dnia 22 grudnia 2008 r. (1), w zakresie w jakim skarżący figuruje w wykazie osób fizycznych i prawnych, grup i podmiotów, do których zgodnie z tymi przepisami stosuje się zamrożenie funduszy i środków gospodarczych. Tytułem żądania ewentualnego, skarżący wnosi do Sądu, na podstawie art. 241 WE, o oświadczenie, że rozporządzenie Rady (WE) nr 881/2002 i rozporządzenie Komisji (WE) nr 1330/2008 nie stosują się do skarżącego. Wnosi on również do Sądu o zasądzenie od pozwanych odszkodowania.

Na poparcie swoich żądań skarżący podnosi, że zaskarżone rozporządzenia naruszają jego prawa podstawowe, jakie gwarantuje europejska Konwencja o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności oraz Karta praw podstawowych Unii Europejskiej.

Po pierwsze, skarżący utrzymuje, iż zaskarżone rozporządzenia naruszają jego prawo do bycia wysłuchanym, jego prawo do skutecznej kontroli sądowej i prawo do rzetelnego procesu sądowego z uwagi na to, że nie został on nigdy poinformowany przez Radę lub Komisję o przyczynach uzasadniających jego ujęcie w załączniku I oraz nie dostarczono mu żadnych dowodów na poparcie decyzji o umieszczeniu go w wykazie. W konsekwencji, skarżący podnosi, iż nie umożliwiono mu wypowiedzenia się w przedmiocie przyczyn i podstaw ujęcia jego nazwiska w załączniku I do zaskarżonego rozporządzenia i w związku z tym nie był on w stanie zakwestionować decyzji o umieszczeniu go w wykazie przed jakimkolwiek organem sądowym.

Po drugie, skarżący utrzymuje, że zaskarżone środki naruszają jego prawo do poszanowania własności i stanowią nieproporcjonalną ingerencję w jego życie osobiste i rodzinne.

(¹) Dz. U. L 345 z 23.12.2008, s. 60

Skarga wniesiona w dniu 20 kwietnia 2009 r. — Winzer Pharma przeciwko OHIM — Alcon (OFTAL CUSI)

(Sprawa T-160/09)

(2009/C 167/27)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Dr. Robert Winzer Pharma GmbH (Berlin, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat S. Schneller)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izłą Odwoławczą była również: Alcon Inc.

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 4 lutego 2009 r. w sprawie R 1471/2007-1 i uwzględnienie sprzeciwu nr B 809899 dla wszystkich towarów;
- przeprowadzenie rozprawy;
- obciążenie OHIM lub ewentualnie interwenienta kosztami postępowania;
- posiłkowo, przekazanie sprawy OHIM celem ponownego rozpoznania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Alcon Cusi SA, która przeniosła następnie swoje prawa na Alcon Inc.

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Słowny znak towarowy „OFTAL CUSI” dla towarów z klasy 5 (zgłoszenie nr 3 679 181)

Właściciel znaku lub oznaczenia,

na które powołano się w sprzeciwie: Strona skarżąca

Znak lub oznaczenie,

na które powołano się w sprzeciwie: Słowny znak towarowy „Ophtal” dla towarów z klasy 5 (wspólnotowy znak towarowy nr 489 948)

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Oddalenie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 40/94 [obecnie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 (¹)], ponieważ w przypadku kolidujących ze sobą znaków towarowych nie istnieje prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd ani prawdopodobieństwo skojarzenia.

(¹) Rozporządzenie Rady z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. L 78, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 24 kwietnia 2009 r. — Würth i Fasteners (Shenyang) przeciwko Radzie

(Sprawa T-162/09)

(2009/C 167/28)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Adolf Würth GmbH & Co. KG (Künzelsau, Niemcy) oraz Arnold Fasteners (Shenyang) Co. Ltd (Shenyang, Chiny) (przedstawiciele: M. Karl i M. Mayer, Rechtsanwälte)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności rozporządzenia Rady (WE) nr 91/2009 z dnia 26 stycznia 2009 r. nakładającego ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych elementów złącznych z żeliwa lub stali pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej; albo też, posiłkowo
- stwierdzenie nieważności rozporządzenia Rady (WE) nr 91/2009 z dnia 26 stycznia 2009 r. nakładającego ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych elementów złącznych z żeliwa lub stali pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej w zakresie, w jakim dotyczy ono każdej ze skarżących spółek indywidualnie; oraz